

הגרושה האלמונית חושפת את התיאבון הגדול, גם במין של הסופרסטאר ★ ומה יעשו הנזירות כדי למשוך קהל

לעזור לאיזה נחשל אחד או שניים שהם גם פוטוגניים, אז מה טוב.
אמריקה האדירה והעשירה, למרות עוצמתה, ואולי בעצם בגלל זה, נראית בעיני קברניטיה הכנסיה כחברה שבה יש כיסי נחשלות ופיגור רבים, ובכל דרך אפשרית מנסה הכנסיה ומצליחה להאריך את כוחה ביבשת הזו.
כל מי שביקר ארבעים בארצות-הברית ופתח טלוריה ביום הראשון, לא יכול היה להימלט מעונשה של הכנסיה הטלוור זיונית, על מסיפה הצעקניים השואגים עליך מהמירקע שאתה רע, חוטא, וחולירע, ורק אם תשלח קצת כסף לחשבון הבנק של מיסטר זה או אתר יימחל לך. מיליוני שמוקים חיים היום בארצות-הברית ומאמינים שאם ישלחו 50 דולר לאיזה מטיף בכיף שצרח עליהם, או הפרונקל עם השערות שצמח להם ליד האף יעבור למישהו אחר.
אני רוצה לספר הפעם על ההסתגנות האגפית של הדת

הכיכשה, מקודם) ואז החלה עוברת על ברנדו מטמורפוזה, והוא התחיל לצחקק שלא לצורך, ולדבר ולהשמיע קולות של אשה (ואני כבר רואה בדמיון שלי את ברנדו רץ כבית אחרי הקאשפי הזו, כשהוא נועל נעליים על עקבים גבוהים, והם רבים ביניהם מי ילבש בערב את תחתוני-התחרה הוורודים). למען האיזון הקרוש, מביאה קאשפי גם כמה מחמאות שהיא זכתה לקבל ממנו. למשל, שהיא חולת-נפש, היסטורית

ואפילפסית (יעני, חולה במחלת הנפילה) וכו'. אכן, לא היה רגע אחד משעמם אצל חוג הזה.
כל הסיפורים האלה על ההומורסכסואליות של ברנדו לא מנעו מהקונדור-מאכר הזה להביא לעולם שישה ילדים, רובם לא-חוקיים, הפזורים בשטח, ולא מומו, מספרת קאשפי, היא שמעה שהאקס שלה השריץ (מילה שלה), בגיל 65, ילדה נוספת, הפעם מהעזרת המקסיקאית שלו.
אז אני שואל את עצמי: מה היינו עושים אלמלא התחתנו הכוכבים הגדולים שהעריצנו פעם עם בני-יוג, שהתחילו לתעב כעבור כמה חודשי-נישואין איש את רעהו ולהוציא אלינו החוצה את הכביסה המלוכלכת שלהם? הרי היה לנו משעמם נורא חברת הכביסה שלנו בלבד.

מרלון ברנדו **רוסיאנולדס** (אוהב גם גברים)

אחת לתקופה, וכשרות שלי לציבור, אני אציג לפניכם תמונות של אנשים שנראו פעם טוב, והיום כבר לא. זה בא לעורך קצת, שנרע שלא רק אנתנו נראים רע.
על מרלון ברנדו הצעיר והמדומה אין צורך לומר מילה. התמונה שלו בצעירותו מעידה על עצמה. כאשר לתמונה השנייה, כאן כבר יש צורך בהסברים. עזימת-הארם הענקית הזאת אינה התשובה האמריקאית לטנגה-המרכבה הישראלית, זהו בסך הכל מרלון ברנדו כפי שהוא נראה בימים אלה ממש. התמונות התפרסמו בעיתון הבריטי סאנדי מירור, כשהן מחוברות לראיון סנסציוני שערך העיתון עם מישהו בשם אנה קאשפי, שהיתה נשואה פעם במשך ארבע שנים למרלון ברנדו הגדול (כשהיה כמובן, פחות גדול).

אנה קאשפי זו, כל זכות-היקום שלה היתה בעצם בעובדה שהיתה נשואה פעם לברנדו. לאחר שהתגרשו ב-1959, היא הפכה את העניין הזה של "הייתי אשתו של..." למיקצוע של ממש, שממנו התפרנסה לגמרי לא רע במשך שנים רבות. בימים אלה, כנראה, התייבשו לה מקורות-ההכנסה, או שסתם בא לה פירסומת רעשנית חזלה, והיא נהגה בביתה שבלוס-אנג'לס, ראיין לעיתון האנגלי, וליכלכה לנו קצת את ברנדו.

היא סיפרה שהוא היה גם קצת הומורסכסואל. היא טוענת שהיא ידעה כל הזמן שהוא בוגד בה. אבל הגילוי שהוא בוגד בה עם גברים הרס אותה.
כמעט קופסה שלמה של מימחטות-נייר חיסלתי לצורך ניגוב דמעותי על מרגורלה של אשה מגוחכת זו, שנזכרה 30 שנה מאוחר מדי לספר לי ולעולם שהיה לה בעל קצת פייג'לה.

קאשפי מספרת שברנדו התעקש לקרוא לילד המשותף שלהם כריסטיאן, על שם איזה מאהב צרפתי שהיה לו.
אז זו טרגדיה אני לעצמך, הגברת קאשפי, שאת נשואה למישהו כמו ברנדו, אלא שהסטייה אצלו יותר חמורה, ויש לו מלבדך גם סטון עם איזו כיכשה בחווה שלו, שקוראים לה חמדה. ואו, אם הוא מתעקש לקרוא לילד המשותף שלכם חמדה, זו טראגדיה. אבל כריסטיאן? (מה, יחזקאל נשמע לך יותר מתאימם?)

קאשפי מוסיפה שקשה לה להודות בזה באוזני העולם כולו, אבל מרלון אהב גברים באותה המידה שהוא אהב נשים, והוא היה מאוד גאה בתיאבון המיני האדיר שלו. (מה, גם על זה את מתלוננת?)

היא המשיכה להצחק אותי בראיין שלה, כשהיא סיפרה שבאחד הימים החליט ברנדו להכניס אליהם הביתה את המאהב הצרפתי שלו כריסטיאן (זהו המסיפור על חמדה

הנזירות העליונות **ניוירק**

בעת האחרונה אנו עוקבים כחרדה אחר השתלטות הדת על כל חלקה טובה בחיינו, ומתבוננים בדאגה רבה בהתעצמות כוחם של הקיצוניים הדתיים. מי שסובר שהזידק החרדי תוקף אותנו ואת שכנינו המוסלמים בלבד טועה טעות מרה.
הנגע החל לפני שנים, עם הגעתם של מיסיונרים דתיים אל כל המקומות שחזר-היאל על פני כדור-הארץ, ואל כל החברות האנושיות, הנחשלות והפרימיטיביות, בתואנה של אהבת-אדם ועזרה לנחשלים, כאשר המטרה העיקרית היתה, בעצם, הפצת הנצרות בעולם כולו. בדרך להשגת מטרה זו, אם אפשר גם

התיאטרון בדמותו הכנסיתית התנובות הכנסיה בפתח האחרון

ליסודות החברה האמריקאית (להבדיל מהמיתקפה החזיתית הטלוויזיונית של הכנסיה, שלה אני אקדיש פרק נפרד).
לפני ימים אחדים נודע לי שהמעון החילוני, האחרון לדעתי, בעיסוקיה-השעשועיים של ניוירק, שעמד בעזו מול המיתקפה של הדת, נשבר ונכנע. תיאטרון MARK HELLINGER, אשר בפינת הרחובות ברודוויי 51, נקלע כנראה לקשיים ונמכר לכנסיה, אשר הפכה אותו לתיאטרון כנסיה. הוא נקרא TIME SQUARE CHURCH. אז עכשיו הצליחה הכנסיה להתגנב מפתח צדדי לאיזור ברודוויי, שהוא איזור-השעשועיים-והתיאטרון הנודע וההומה ביותר בעולם.
השבוע פסעתי לי לתומי ברחוב הציבעוני והסואן הזה, כאשר ניגשה אלי צעירה נעימה למדי ודחפה לידי עלון קטן ותמים בצבע אדום, שהכריז שהכנסיה צריכה להיות בית-חולים רוחני, שבו אנשים פגועים יכולים להירפא.

בניגוד לכל שיקול רציונלי המשכתי לעיני כרה, וכך גיליתי שהתיאטרון המוכר הזה הפך לכנסיה ושאני, אישית, מוזמן לבקר, גם אם אני לא זקוק לריפוי רוחני. הם מבטיחים שהליכה לכנסיה אינה חייבת להיות שיעמום, אלא יכולה גם להיות מרגשת ועליונה. השירה יכולה להיות חיה, וההטפה הדתית חייבת להצית את הנשמה. (יותר טוב היה אילו היו שורפים לי קצת קלוריות מיותרות, ושיעובו לי את הנשמה). הם גם מבטיחים לי שבביקורי אצלם אני ממש ארגיש בכוחו ובנוכחותו של ישוע.

זה קנה אותי. מזמן כבר רציתי לפגוש את הישוע הזה, ולשאול אותו למה יש אנשים שחושבים שסבתא שלי גרמה למותו ושיירד ממנה כבר. חוץ מזה, בדמיון החרגי שלי, השילוב כנסיה-תיאטרון עשה לי משהו מזור. בדמיוני ראיתי את הנזירות, שמרוב רצון למשוך קהל מרקדות ומקפצות על הבימה, ופה ושם חושפות ציץ לבגנן או רך, וקהל-המאמינים שולח להן קריאות הללויה, היירמאן ואמן.

דימינתי גם שעבור קהל-המאמינות ההיסטרי יבצעו כמה נזירים חמודים סטריפטיזו. בכלל, רציתי במופע של ממש, שאוכל לכתוב עליו הביתה.

מובן שרצון לחוד ומציאות לחוד. נכנסתי לתיאטרון, שמעי-תי שירה דתית יפה, הטפה דתית טולידיית וראיתי מטיפים, שהפחידו אותי פחות מהרב יצחק פרץ, ויצאתי, כשאני נוכח שוב בסכנה הטמונה בשטיפת-מוח מיסיונרית המועברת בנועם-הליכות.

דרך אגב, ראיתי שם כמה זוגות ישראלים שלא היה להם ברור מה הם עושים שם. כנראה שמישהו בחוץ מכר להם כרטיסים להצגה, והם מאמינים שהם ראו SHOW והם יכולים עכשו לספר בארץ שגם הם היו בכרדוויי וראו מחזמר.

מרלון ברנדו בסרט "בפרי אריות" וכיום תיאבון מיני אדיר ללא הבדל מין נזע ודת